

दो भार्तिना प्रत्यं ज्ञानवृद्धि कार्या ।

श्री जैन धर्म मुकाश

प्राचीन लक्षण

प्राचीन लक्षण

भद्रा

हांगालु

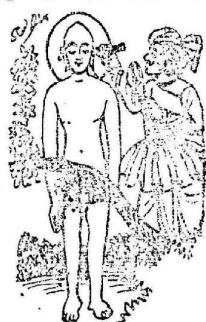
पुस्तक संख्या

अंक ४-५

७ भी भार्ती

१६६५

प्रभु अद्यावीरने शानि गोदेश

वीर प्रटुते वन्दन देता, धर्म ज्ञन सुख थाएँ
ने हैं इन्हीं वीर तपारा गीता भीका थाएँ.

सर्वथा भक्तु सुखी थाएँ

स म ना सहु समाचारो,

सर्वत्र दिव्यता व्यापा

शानि सर्वत्र विस्तरो.

भद्रा

हांगालु

वीर संख्या

२५०१

वी. संख्या

२०३१

प्राचीन लक्षण

प्राचीन लक्षण

— प्रगट कर्ता —

श्री जैन धर्म प्रसारक संला :: भावनगर.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ : : નંબર ૬૨ મું : : ગાંધીજી લયાજમઃ
પોર્ટરેજ સાહેન પ-૩૫

અનુક્રમણિકા

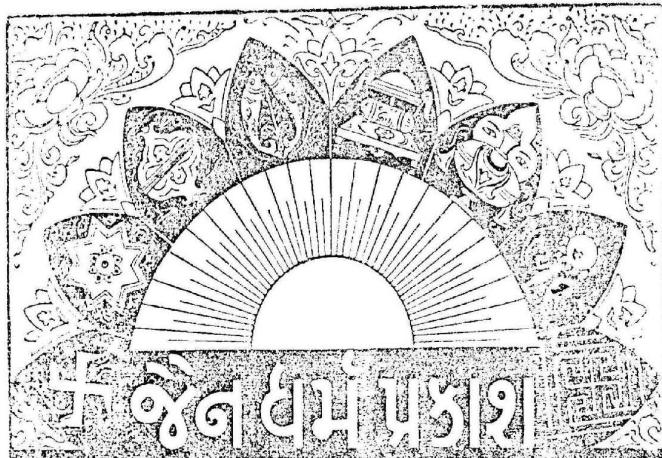
ક્રમ	લેખ	ક્રમાંક	પા. ન.
૧.	મહાવીર પ્રભુની સુતી	....સ્વ. મા. શામળ હેમચંદ હેશાઈ	૩
૨.	શ્રી જ્ય શાળેશ્વરા પાર્વતિનાથ	....લેણાઠ : શરણાખુરી	૪
૩.	શ્રી જૈન રામાયણ	....શ્રી વિષણુશરીરાકા પુરુષ ચરિત્રનાંથી	૫
૪.	ધર્મરાત અને સુરૂપાની કથા	....શ્રી ધર્મિલકુમાર ચરિત્ર લાયાંતરમાંથી	૭
૫.	અભિમાની	....સે. આચાર્ય અશોકચંદ્ર સ્વ. સ.	૮
૬.	મૂર્ખ પાપી	....	૯
૭.	નૈનાના પરો અને હુકો હતિહાસ	....સ્વ. વદીલ ડાયાલાઈ મોતીચંહચાઈ	૧૦
૮.	પાંચ આશાય સ્વરૂપ	....મુની વિવેકચંડવિલય મહારાજ	૧૧
૯.	અતુમોહનીય રામાયણ	....	૧૨
૧૦.	ધાર અને ધમારત	....અમદચંદ્ર માવળ શાહ	૧૩
૧૧.	લગ્નાન મહાવીર જનમકદ્વારાયુક્ત	....અમદચંદ્ર માવળ શાહ	૧૪
૧૩.	વિશ્વ મન્ય ધર્મ	....શાહ ચનુર્ભુજ હરણુવત	૧૬

Friend Circle

આજે જ્યાં જુયો ત્યાં એકજ ચાત સાંસણવા ભગદેશ. આ ભાર શીત છે આ ભારી એતપણી છે. આજના યુવાનોની આજની મીત્રાચારીમાં એવા જોથા ખાય છે કે મીત્રા એજ આપણું સર્વસ્વ છે આ એક ચોરી ભુલ છે. આ કારણે જ આપણામાં અત્યારે ઉચ્ચ દુદુંઘ ભાવનામાં એદ આવી છે.

અગ્નિબંત

पुस्तक द्वारा
अंक ४-५ मी।

भाषा-हागाणु

वीर सं. १५०१
विक्रम सं. २०३१

प्रभु महावीर स्वामीनी (स्नुति)

साडाखार संवत्सरे तप्य तप्य
कहज्जान ने भेगव्यु,
ने ते ज्ञान वडे अमज्जन अग्ने
सन मार्गभां डेगव्यु,
जेवा ध्यान वडे लचिक छुवने
हुँझो न आये कटी,
जेवा श्री महावीरदेव अमने
आपो सदा संपदा,

— —

स्व. मास्तर शामजुलाई हेमचंद देशाई

શ્રી જ્યોતિષ્ઠેવરા પ્રાર્થનાથ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

શ્રી શાંખાસ્ત્રાર્થ વાચામ સહેતાડેટિન નયન

સેણ : શાંખાસ્ત્રી

યુગદીકોની ખુમ જાંબળીને મારીને
એક પીડ મંગાયે ને હાથીના
કુંભ રથગ ઉપરજ તેનું એકપાથ
બનાવી રૂપને શીર્ષોમાં પ્રથમ
કુમારનું શિવપથાસ્ત્ર પ્રગત કર્યું.
એવી રીતે ખીંડ પણ આવી તેમને
બનાવના શીર્ષાંયું.

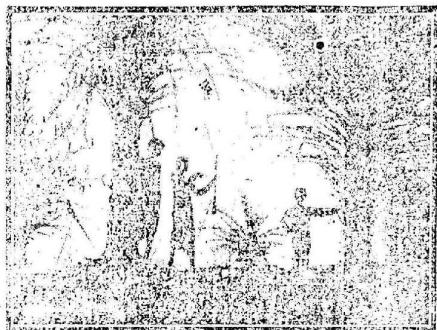
પછી તેને અનિમાં નાણીને
તૈયાર કરાયું બાદ ખાવાણી ચીનેને
તેમાં નાણીને યુગદીકોને પણતા
તેમ દ્વારથી યુગનીકોને આકાશ
સ્વાદિષ્ટ લાગેલો અને રીતસર
પાંચન થવા લાગ્યો.

કણા, ચિન્તયા, વણુટકામ અને નાપિતનિયા શીર્ષાવીને કોડોને સુણી કર્યી કોડોની
જીવિકાને માટે વણુટક કાલહર, કૃપી અને વ્યાપાર વિગેરે કર્યો રૂપને પ્રગત કર્યો તેમજ
જગતની વ્યવસ્થા માટે શામ, હંડ, અને જેહ એ ચાર ઉપાયની રૂપના કરી પોતાના
મુખ્ય સુત્ર બરતને પુરુણી બહોતે કણા શીર્ષાની અને બરતે પોતાના કુટુંબના તેમજ
ધીનાંને પણ શીર્ષાની એમ પરપરા ચાલી બાહુદાને વદ્ધખુશાસ્ત્ર શીર્ષાંયું એ હીને
જમણા હાથ વડે અદાર લીપીતતા સુંદરીને ડાઢા લાગે ગુણીત શાસ્ત્ર શીર્ષાંયું.
વસ્તુચોનું માન ઉન્મત તથા મણિ વિગેરે પરોવચાની કણા શીર્ષાની તેમની આજીવીં
વાહી અને પ્રતિવાહીનો વ્યવહાર, રાજ વિધ્યાશક કુલશરૂની સાક્ષીશી થવા લાગ્યો.
હુસ્તી વગેરેની પૂજા ધર્તુવેર્દ, વૈદકની ઉપાસના સંચામ અર્થશાસ્ત્ર પણ ધાત, વધ, અને
ગોધુ વિગેરે પુરુક પાજયું “આ માતા, આ પિતા, આ ભાઈ, આ એન, આ શ્રી,
આધ્ય, આ સુત, આ કુટુંબ માર્ગ કે” એવી મમતા વ્યર્થી ઉત્પન્ત શરૂ થઈ.

રૂપભાવને વિવાહ વખતે સ્ત્રી વગેરથી મનોહર જેથા હતા તેમ કોડોણે વસ્ત્ર
આકાશથોણું તે પ્રમણે પહેરવાતો સંબંધિયાનો પ્રચાર કર્યો. તેમજ રૂપભાવની વિવાહનિયિ
લેણું કોડોમાં પણું રૂઢી પ્રવર્ત્તી કે અદ્યાપિ પણું ચાલી આવે છે.

શ્રી કેન રામ યજ્ઞ

(ગયા લાંઘથી ચાવું)

—શ્રી વિપણિશાકા પુરુષ અશ્વભાઈ

શુદ્ધાંગ બજ શખનો
અર્થ મેડો કદ્યો છે? આંસ
વસુરાજનાં અસત્ય વચ્ચનથી
કોથ પામીને ત્યાં નહેલા
હેવતાઓએ આકાશ કેવા
સંકિદની આસનવેદિય ચર્ચા
કરી નાણી તલકાળ વસુરાજ
જાણે નરકાસતનું પ્રસ્તાત
કર્તે હોય તેમ ગૃહી પર
પરી ગયો. અસત્ય વચ્ચન

બોકાશી ડોપ પામેલા હેવતાઓએ પાડીને મારી નાંખેદો વસુરાજ મરણ પામીને થોર
નરકાસતનું ગયો. વસુંતો પુત્ર પૃથુવસુ વિવવસુ, વાસવ, શ્રુક, વિભાવસુ, વિશ્વાસુ, સુર અને
મધુદુર — તે આડે અનુક્રમે પિતાની રાજગારી ઉપર ગોડાં પણ હેવતાઓએ ડોપથી તલકાળ
તેંબાંને પલુ મારી નાંખ્યા તેથી નામો સુવસુ નારે પુત્ર ત્યાથી નાસીને નરગુર ગયો.
અને દ્વારમાં પૃથુવસુ નામનો પુત્ર મથુરાપુરીએ ગયો. પરી પુરુણનોએ દાસ્ય કરી પર્વતને
નરગરીની બાદા કાઢી મુક્યો. તેંતે મહાકાળ નામના મથુરે શહુષુ કર્યો.

સવણે પૃથુવસુ — ‘એ મહાકાળ અસુર કોણ હુતો?’ એટાં નારદ તેની કથા કઢેવા
લાગ્યા — ‘અહીં ચારણુગલ નામે એક નરગર છે ત્યાં અધોધન નામે એક રાજ થયો, તેને
દિતિ નામે પ્રિયા હતી. તેને સુવસુ નામે એક રૂપદતી હુંહિા થઈ હુતી. અધોધન રાજનો
તેના સ્વયંબરમાં બોકાવનાશી સર્વ રાજન્યો ત્યાં આય્યા, તેણોમાં અગ્ર નામે રાજ સર્વથી
અધિક હતો. તે અગરની આજાશી મહોદી નામની એક પ્રતિકારી અધોધન રાજના આવા-
ચના વારંવાર જરી હતી. એક વખતે દિતિ રણી સુવસાઙ્કરમદીની સાથે ગૃહોધન કર્યાં
ગુરુમાં ગેડી હતી, તેવામાં મહોદી પણ ત્યાં આવી રહી.

તે બંનેનાં વચ્ચેના સાંભળવાની દુર્ઘાશી મહોદી કાનાઓમાં સંતાઈ ગઈ. તે વખતે
દિતિએ સુદુરાને કહ્યું કે — હે વત્સ! તાર આ સ્વયંબરમાં મારા મનમાં એક શદ્ય છે.
અને તેંતે ઉદ્ધાર કરયો તારે આધીન છે; મારે તું સારી રીતે મુળથી તે વાત સાંભળ-
શ્રી ઋપલસ્વામીને લશ્ટ અને ખાહુભાઈ નામે સુખ્ય એ વંશધર પુત્રો હતો, એણોના
પુત્ર સૂર્ય અને દોમ થયા હતા. તેમાં ચોમના વંશમાં તૃણગિંહ નામે મારો લાઇ થયેદો.

ક્ર-૫-ક્ર

३]

श्री कैन धर्म प्रकाश

[महा-दागण

छे अने तारा पिता अयोधन राज सूर्यना वंशमां उत्पन्न थेकेला छे. अयोधन राजनी शेन सत्यवशा तुष्टिंहु राजनी क्षी थेकेले अने तेन भवुषिंग नामे एक पुत्र थेकेले छे. हे चुंदी ! तने ये भवुषिंगने आपवानी मारी तीव्र इच्छा छे. अने तारा पिता तने स्वयंवरमां आवेदा राजथोमांथी कोई पछु वरने आपवाने इच्छे छे. होने स्वयंवरमां तु डेने वरीश ते हुं जाणी शक्ती नथी, ते एक शोऽु शद्य मारा हृष्टयमां आदे छे; मारे सर्व राजथोमां वथमां तारे भारा भ्रातृज (सर्वीज) भवुषिंगने वन्हो येम क्षम्बल ३२” आवी पोताना मातानी शिक्षा सुखाशो रवीकारी. आ सर्व वल शुभ रीतं सांकेति निवेदन अरी

सगरसानां योताना पुरोडित विवेकूतिने आज्ञा करी, एरदे तत्काश ते शीघ्रकविणे एक राजलक्षण्यसंकुता रची काढी तेमां तेषु एवुं लभ्युं के लेथी सगरसान सर्व राज-गोलता नथी, मारे आपण्या वच्चे योतपोताना पक्षतुं स्थापन करवामां के योद्दे। इदे तेनी जिहूवा छेवानी प्रतिज्ञा थाए; अने आपण्या येनी वच्चे आपण्या सहाय्याथी अने सत्यवाही वसुराजने प्रमाणिक इरवो” ते सांकेति भैं ते प्रभाषु क्षम्बल राख्युं, करणु के सत्यवाहीयोने क्षेत्र डोतो नथी.

आ प्रतिज्ञानी भव्यर थतां पर्वतने तेनी माताये एकांतमां क्षुं के—“हे पुत्र ! ‘अज एरदे ग्रवु वर्षतुं धान्य’ एवुं भैं पछु तारा पिता पासेथी धरतुं कामङ्गन करतां सांखेभ्युं हुतुं; तेथी ते गर्वथी जे आ जिहूवा छेवानी प्रतिज्ञा करी ते सारूं क्षुं नथी; करणु के अविचारित कार्यना करनाश विपत्तितुं स्थान थर्ड पडे छे.” पर्वत योद्दे के—“माता ! हुं तो प्रतिज्ञा करी चुक्केहुं तेथी हुवे ले थ्युं ते थ्युं; मारो निश्चय दरवानो नथी.” पक्षी योताना पुत्र पर्वतने प्रास थवानां इष्टीं पीडाथी हृदयमां आकुणव्याकुण थती तेनी माता वसुराज पासे आवी, करणु के पुनरे मारे प्राणी शुं न करे ?

पर्वतनी माताने जेठ वसुराज योद्दे—“हे माता ! आके तमारा दर्शननी मारे क्षीरकवंध शुरुना दर्थन थया छे. कहो, तमारूं हुं शुं काम करुं ? अथवा तमने शुं आपुं ?” ते आवी—“हे राज ! मने पुत्रइप लिक्षा आयो. हे वत्स ! पुत्र विना मारे थीज धनधान्य शा कामनां छे ?” वसु योद्दे—“माता ! तमारो पुत्र पर्वत मारे पाणना थेण्य अने पुनरवा थेण्य छे, करणु के शुरुनी जेम शुरुना पुत्रनी साथे पछु वर्तवुं जेहुचे, अम येह कहे छे.

* जग, आँगन, धडी, डोक, विप, भाया, चोभा, इण, धर्म अने पुनरे रूपर्स करवो-आ दश दिंपु उडेवाय छे.

(ईमशः)

ઉપરોક્ત કથાસંગ્રહ (૧) ધર્મદત્ત અને સુરૂપાની કથા [કુમિલ અને શ્રીચરિત્વ વિષે]

“આપણે ત્યાં લક્ષ્મીનો કયાં તોડો છે કે નેથી સગાસંખીઓનો સાથ છોડી પરદેશ ભટકવું પડે ? ” આમ કહીને પિતાઓ તેને પરદેશ જવાની કંઈછાથી વાર્ષી, તો પણ તેણે પોતાનો આંશુ છોડ્યો નહિ અને જ્યારે ‘ડોઈ પણ કાર્ય’ માટે નિપેથ થાય છે ત્યારે શુવાન જુગરમાં તે કાર્ય પ્રત્યે જીલટી આતુરતા વૃદ્ધિ પામે છે’ એ નિયમને અતુસરીને ઉત્તમ કરિયાણું લઈ લક્ષ્મીનો લાલ થાય તેવું શુલ લગ્ન લેક્ષ પરદેશ જવા માટે નિકળવાની તેણે તૈયારી કરી. તેનો અતિ આંશુ જોડને પિતાઓ પણ તેને અતુમોદત્ત આયું.

પતિને પરદેશ જતા સંભળાને સુરૂપાએ એકાંતમાં સ્વામીને કહ્યું: “સ્વામીતાથ ! હું પણ તમારી સાથે આવીશ ”

“હે સુર્ય ! તું એવું ન મોક પરદેશમાં કંગ મનુષ્યો અને વુદ્ધ્યાભિવાણા વધ્યા હોય છે; તેથી તારું ત્યાં ડામ નહીં તું અહીં વેર રહીને જાસુ-સસરાની સેવા કરશે. સુરૂપાર શરીરવાળી તું રસ્તાં શી રીતે કાર્યી શક્ષિકા ? ” સ્વામીએ નિપેથ કર્યો, છાં પણ સુરૂપાએ પોતાનો કંઈછાથું છોડ્યો નહિ. કંઈછુરે પણ વુક્ષિયુક્ત વચ્ચેનોપડે તેને વારી, પણ પોતાનો આંશુ તેણે છોડ્યો નહિ તેથી તેણેને સાથે લઈને તે શુલ લગ્ન પરદેશ જવાને ચાચતો થયો. પ્રિયાની સાથે ચાચતાં માર્ગમાં તેને કેટલાક દિવસો વહી ગયા. એકદા બુદ્ધિતા ધામ એવા ધર્મરૂપ નામના વિપ્રેનો તેને માર્ગમાં જતા સથવારો થયો. અમૃતના સ્વાહસમી તેની મધુર વાળ્યાવડે પગનાળ અને જગતની માદદ તે બનેની ભિવતા વૃદ્ધિ પામવા લાગી. એક દિવસ ધર્મદત્તો કહ્યું: “ સારો ! માર્ગ જટ પસાર થાય તેવી દિતમ વાર્તા કરો. ”

ત્યારે વરસુચિ મિત્ર બોલ્યો—“મિત્ર ! કથામાં પ્રીતિવાળા તારું કોઈ પુરુષપણું મેળજ્યું; પણ એ ઉચિત નથી. કો પાંચશો સુવર્ણમહોરા આપે તો એક ઉત્તમ કથા કહી શક્લાણ વું.” તેણે પણ વરસુચિને પાંચશો મહોરા તરત જ આપી, કેમ કે ‘ દ્વાર્ય ઉપાર્ણત કરવાની તાકાત જેના બાહુમાં રહેણી છે એવા પુરુષો દ્વારાનો જ્યા કરવામાં શક્ય પામતા નથી.’

સુવર્ણમહોરા બહુસ કરીને મિત્રાક્ષરમાં જ ધર્મદત્તને વરસુચિએ કહ્યું—‘નનીચજનસંપર્કઃ, કાર્યઃ સ્વહિતમિલ્લતા । ’ “પોતાતું કંઈછાથું એચ્છનારાએ નીચ જગતની સોભત કરવી નહિ. લાઈ ! મારી કથા પૂરી થઈ.” વરસુચિએ કહ્યું.

“અહા ! આમાં તેં શું કહ્યું ? હે બુદ્ધિમાન ! કોઈ સારી કથા કહેણ.” ધર્મદત્તો કહ્યું.

અભિમાની પાપી

લે, આચાર્ય અશોકચંદ્ર સુ. મ. (હેઠાને જૈન ઉપાધ્યવાગ્ણ) મુંબઈ-ગોડાઈ ઉપાધ્ય
ને થાપ કરીને હૃતાચ છે તે અભિમાની પાપી છે. પરંતુ તેની વિધિનિ કસાઈના જાણ અને
જેવી છે, તેનો ઘ્યાલ તેને આવતો નથી? કસાઈને ત્યાં ને અદરો હોય તેને ખૂબ અખસવાળાં
આવે છે અદરો હેમેના રૂપુષ્પ થતો. જાય છે સાંદ્ર સાંદ્ર આવાતું ભગવાંથી અદરો હૃતાચ છે.
પરંતુ કસાઈ તેને સારી રીતે અવસરે છે તેનું શું કારણ છે તમે જણો ડો? અખરે તો તે ને
અદરને ગ્રાપત્રોજ હોય છે તેનું માસ વધારે પ્રમાણનાં અને વધારિય નણે તેવાં નારેઝ તેને
સારી રીતે અનુભવવાળાં આવે છે અભિમાની પાપીની પણ આવીજ હ્યા થાપ છે પાપીનું હૃતાચ
પણું પણ અભિમાનના નાશ મારેઝ હોય છે. પાપ કરીને અભિમાન લેનારની સખ્યા ધ્યાની મળ્ણી
આવશે. ક્રાર્ફની નિંબા કરીને, ક્રાઈને તુકાશન કરીને ક્રોઈને માર મારીને કોઈના એક ઉપર પાડુ
મારીને ટોડનું કાસગ કાસીને ઈંડ અનુભવનાર ધ્યાન નીકે છે? પરંતુ તેમ્ના હૃતાચનું ક્ષય તેમને
અગનાતું છે તેનો ઘ્યાલ તેઓને આવતો નથી જીનને રંનની હૃતાચનથી ચીકણા ઈર્ઝ અંધાય
છે. આવા પાપીને અભિમાની પાપી કહેયાય છે. એક તો અભિમાન પોતેજ પાપ છે તેમાં વળા
અભિમાન પાપનું હોય એટલે પાપ ક્રિટનું ગાડ અને તે સમજી શકાય તેમ છે અગનાતો કે મૂત્રથી
પાપ કરનાર તો અખર પણે પ્રાયશ્વિત કરીને હંડો થાપ છે. પરંતુ ને પાપ કરીને તેને મારે
અભિમાન થ્યે છે તેને તો પાપમાંથી પાણી કંડવાનો અવકાશ જ કર્યા રહે છે? તે તો પોતાના
પાપને અભિમાન કરીને મેવણાને છે.

❖ મૂર્ખ પાપી ❖

ને માણસ પારકો માલ રાણીને રાણ થાય છે. પણ સમજતો નથી કે એ કેમ
પચી શક્શો? આ મૂર્ખ પાપીનો પ્રકાર છે. કંડોવાઈ ગઢેલું આવાથી લેમ કંદી થાપ
છે. અને એવાં પડે છે તેમ ને મૂર્ખ પારકનો માલ લઈને રાણ થાય છે તેરે તે
વહેદો કે મોણો એકવોજ પડે છે, તેને આધેલું બ્યાજ સાથે પણું આપણું જ પડે
છે? હશમતું આવું તે કોવાઈ ગઢેલું આવા બરાગર છે. ને મૂર્ખ હોય તેજ ઇશમતું
આવાની ચિકણા કરે છે. સમજાર માનવી તેમ કરે નહિ?

આતી વખતે હુધપાક બદુજ ભીડી લાગે છે, પરંતુ તેમાં માણી આતી ગઈ હોય
તો? આધેદો હુધપાક એકવોજ પડે છે. પરંતુ સાથે સાથે માસ ને માસની શક્તિ
પણ એણી નાખવી પડે છે. પારકનો માલ આતારની પણ આવીજ વિધિનિ અને છે.
પારકનો માલ આતી વખતે તો હુધપાક લેવો ભીડી લાગે છે. પરંતુ તેમાં પાપ રૂપી
માણી હોવાથી તે ટકી શક્તો નથી? આ હીકિત જેણો સમજતા નથી અને પાપ
કરતાં અવકાશ નથી, તેણો આ વર્ગમાં આવે છે.

કુ-(૬)-કુ

જૈનોના પર્વો અને તેનો દુંડો ઇતિહાસ

(ગ્રંથ અકૃતું ચાલુ)

૫ માગશાઢ સુદ ૧૧ મૌન એકાદશી જૈનો આ પર્વને મૌન એકાદશી તરીકે ઓળખે છે. જૈનો એ દિવસે મોટે ભાગે મૌન પણે છે તપશ્ચર્યા વિ. કરે છે દ્વારાનમાં પણ પણ સુવત ગેઠ વિની કથાઓ કહેવામાં આવે છે. જૈના સ્તરને વિ. પણ જેવામાં આવે છે. જૈનતરીમાં પણ એ પર્વ કૃષ્ણ ભગવાને મોટા પર્વ તરીકે ગણ્યાંબું છે ગંધીજી પણ સેમારારે મૌન વત પાણતા હાના મૌન વત પાણાથી ધણા દ્વારાઓ થાય છે વૈનન કોઈ આ દિવસને દૃષ્ટિ ભગવાનના પાટોસ્વચ્છ તરીકે પણ માને છે.

૬ ફાગણું સુદ ૧૪ આ પર્વને પણ જૈનો મોટા પર્વ તરીકે માને છે. કારતક સુદ ૧૫ થી ફાગણું ૧૩ સુધી ભાજુ પાંદો વિ. ની શૂર આપવામાં આવી છે. પરંતુ ખરી રીતે ત્યાર પણી ભાજુ પાંદા વિ. આપાની મનાઈ છે તેમ છતાં અધાડ સુદ ૧૪ સુધી કેટલાકા તે વાપરે છે પરંતુ ત્યારાદ કારતક સુદ ૧૪ સુધી એ વસ્તુઓ વાપરવાની મારી મનાઈ છે. જૈનોનો ગ્રંથ ચાતુર્મસ અને અફુઈએ વિ. કહેવામાં આવી છે પરંતુ કોઈ જૈનો તેના છ અફુઈએ વિ. માને તેઓની ફાગણું સુદ ૧૪ ને પહેલા અથવા બીજા ચાતુર્મસ તરીકે ઓળખે છે.

દૌત્ર મહિનો દૌત્ર સુદ ૧૬-૭ થી દૌત્ર સુદ ૧૫ સુધી આંગેલની ઓળખો ઉજવાય છે. એ ભાગતમાં મારી આંગેલિલ પર્વ વિનેનો કેઅ જેવા જૈનેતરો પણ દૌત્ર સુદ ૧ થી ૧૦ સુધી એ મહિનામાં નવરાત્રીના તહેવારો ઉજવે છે અને અંબા માતાના દર્શની જાય છે.

દૌત્ર સુદ ૧૩ મહાવીર ભગવાનનો જન્મ દિવસ એ દિવસે મહાવીર જયંતિ ડેર્ફેર ઉજવાય છે. વસ્ત્રોદા નીકો છે મહાવીર દ્વારાને થઈ ગયાને રેપ્રો વર્ષ થવાના તે અગે ચાર વર્ષ બાદ એમની જીવીદીએ દ્વેષે પણી ઉજવવામાં આવતાર છે.

દૌત્ર સુદ ૧૫ દૌત્રી પુનમ આનિદ્યર ભગવાનના પ્રથમ ગણ્યધર પુરુણીક સ્વામિ વિ. મોદ્રો ગંથ તે નિમિત્તે પાવીતાણા અને ડેર ડેર મેળાએ ભરામ છે અને લાડુ-ગઢીયા વિ. તું ભાસું અપાય છે.

દૌત્રાખ સુદ ૩ એને અક્ષય ત્રીજ (અક્ષય તૃતીયા) પણ કહેવામાં આવે છે. એ દિવસે વરસીતપ વાળાએને ડેર ડેર પારણુંએ કરાવવાની પ્રથા છે. દર વર્ષે વરસીતપ વાળાએની સંખ્યા વધતી જાય છે. માસ કરીને પંચભાગુમાં વરસીતપ કરવામાં મોટું પુણ્ય માનેલું છે. લહાણીએ વિ. પણ વહેચાય છે. એ તપમાં એક દિવસ ઉપવાસ અને એક દિવસ એકાસણું એનાસણું વિ. કરવાની પ્રથા છે.

પાંચ આશય સ્વરૂપ :—

(ગ્રામ અંકું ચાલુ)

મુનિ વિવેકયંડવિજય મ. સા.-રીખાચુહી

પ્રભુષિ પ્રદૂતિ વિધનઅય ચિદ્ગુ નિનિયોગબેદ્ધત: પ્રાય: ।

ધર્માત “રાવ્યાત: શુભાશુદ્ધઃ પણઘાડવ વિર્ધિ” ॥

પહેલું પ્રભુષિ વિધનઅય તે અંતઃ કરણની મજબૂતા અથવા પવિત્ર હૃત્યની આસ દાતા એ મર્માં તેવી પ્રતિગ્રા રીતાંતી તેમાં જે અવિચલ પણું-અયનો ઉપકાર કેમાં પાપ ન હોય, તેવું અંગીકૃત વર્ણનું ધ્યાન તે પરિણામને આધારે જ થાય એવાં પુષ્ટિ તથા શુદ્ધિનો પવિત્ર અનુષ્ઠાંધ-ધર્માના સત્ય મર્મને નાણુનાર ધર્માન તત્ત્વઅર્પ રિચિત્તમાટ જરૂર મહા વિગ્યાય થારનો તારી અને રસ વિગરનો પણ એકાતે ત્યારી ટેઠ વ્યવહારને શુદ્ધ કરવાને.

અવસર પામી આળા કરશે, મૂર્ખ માંહે પહેલોછ;

ભૂષ્યાને જે મ ધેરાર હેતાં, હાથ ન માટે વેસોણ-

૧. કંડમકના જેવો નહિ, પરંતુ પરમાત્મા અમૃત સેંજનવાસી ને પુષ્ટિ કરતા જીનાં જિનાં-સ ભાવિક મતાદીથી ધર્મને જાણી, પ્રતિગ્રા-સેંગ-નિયમ-પદ્યાયાય અનુકૂળ એવા, જે ઉપાદેય નિજર્જરા તત્ત્વના અંતં તર તપાહિ સકાન નિજરા રેય ચોઝ કાન કર્મને જેરતના માટે, ને વિચારો અથવા સ્વહૃત આશયથી ચ્યાયમાન ન જ થાય -સંકારથી ધર્તા સર્વશી કાયમ રાખવાના શોકન વિચારો તત્ત્વનું શુદ્ધાનુદ્ધાની અને ગુણુલીન નિયોગિતા જીવો. ઉપર ને ટેઠ શુદ્ધ ધ્યાય નિંદ્ધ પણું કરે નહિ પરંતુ અનુકૂળાધી તારાને માટે સમજાવે હો—અહો । ભીચારા કર્મધીન ચા લોડા હુર્બલ અનુષ્ઠાં જરૂર શુદ્ધ ભાગ આરોગ્ય તાહિ પામતા છાતાં, ધર્મ સાધન નથી કન્તા, તો તેમની શી દ્વારા થશે ? તેવી અનુકૂળ પરોપકાર સિદ્ધિ પ્રવાન મુર્ખ ધર્મસાધન છે. પ્રથમ જે શુદ્ધ તે પાપના ક્ષેપ્યા થાય ને પાપ સ્વભાવ ભૂત આભાવ હોય તારનો વ્યવહાર તે પાંચ આશય દ્વારા મનની તીવ્ય શુદ્ધ થાય છે. નામ માંથી નહિ પરંતુ પાપ નિર્મૂક્ત માનસિક પ્રકારની સુંદર શુદ્ધ દર્શાવી છે. પ્રત્યક્ષ વ્યવહારનાં ટેણી શક્ય પક્ષી તેના શા ૩૫ જે જીજની પ્રાપ્તિથી સુંદર આચરણું પ્રક્રે છે.

૨. પ્રશ્નિ તે જગત, પાદન, પ્રથતન ઉદ્ધમ તે સુંદર ઉત્કૃષ્ટ સ્વીકૃત ધર્મનું આદર પૂર્વક અથવાંત ક્ષિયાતું આચરણું, સ્વીકૃત ધર્મ સંબંધી પ્રતિગ્રાનાંથી પાદન ઉત્કૃષ્ટ જેવા ગતાતું પ્રતિક ન્ય યે પૌર્ણ શુદ્ધિએ સૈનન (શોકન) તથા અરોગ્યન (શોકન) પણે વિચાર શેણી સિગાય, ભીજુ અન્ય નથી. તે ઉપાયો સાધનો યોજવાનાં અતિશયેન નિપૂણું એવા ઉદ્ધમ કરવો. તેમ જ માનસિક ઉત્સુકતા-અકાશે તે ધર્મ સમગ્રી ઇંગ્રાની વાંચારહિત-નિયાશાનિદાન ધર્યા આશા કામ વિના જે પ્રયત્ન તે આશય શુદ્ધ પૂર્કાનો. ઉપાય: પ્રેત્કોત્પ્રેત્કાદિઃ શલ્ય ચિનતાણી કિયા ૩૫ રહિતપણે, આત્માની વિશેષ ચેષ્ટા તદૃષ્પ વિધિ વિદ્યાન એ આશયની શુદ્ધ્યતા તે ઇણદૃપ સત્યાયરણ એ દંદ, પ્રમાદ, નિપ્ય સુઅકારના, મન ચંચળાત, અનુષ્ઠાનાદિ, પૂર્ણાવેગ અનવસરે પ્રાપ્તિ આદીથી ઇંગ નિદાન વિના એ રહિત પણેની જે ધર્મ સાધના.

૩. વિનિશ્ચય-વિનિશ્ચય અય (જીવિધક અલુ વિજેયો હીન ભધ્યમાટ્કૃ) ।

માર્ગ ઇંડ કંઈક અનુર શેખાંજય સમાં; પ્રવૃત્તિ ઇલઃ ॥

તે અધ્યમ ને જ્યાથી કાંદા કોગરાદીથી પાણે વળે, ત્યારે ભધ્યમ ને જ્યાથી તાવ રોગ શોકાદિ વિરસી જાય છે.

(કંમશા:)

ફ-(૧૦)-ફ

अनुमोदनीय समाचार

भावनगरमां उज्ज्वलेतो श्री अंजनशक्ताका प्राण्यु प्रतिष्ठा महोत्सव-

दादा शाहेब (क्षेत्रीयकृष्णनगर)मां प. पू. आ. म. श्री विजयकृष्णसूरीधरलु महाशक्त तथा पूर्ण्य आचार्य म. सा. हुंरघरसूरी महाशक्त तथा पू. आचार्य म. सा. अंद्रोदयसूरी महाशक्त तथा पू. आ. म. द्वयसूरी महाशक्त तथा पू. आ. म. निली-प्रक्षसूरी महाशक्त तथा सुरी लगवतो तथा विशाळ साईवाई महाशक्त शाहेब तथा विशाळ जन अमुदयानी डाक्टरीमां ता. २६-१-७५ पेप. सुट १४ थी ता. ६-२-७५ पेप. वड ११ सुरी आर तीवसने अवृत्तस्वा उज्ज्वले होते. तेमां प्रभुलुना पांचे कृष्णाष्टके सुंदर रीते उज्ज्वलामां आव्या हुता तेमज राने उभेशा लावना ऐकती हुती तथा पेप. वड १० ता. रोज सुमुक्तु अंद्रोदेन शान्तीवाल तथा सुमुक्तु भारतीयेन गीरधरकावे भागवती प्रवत्त्या अंगीकार इरेक आ शुल प्रसंगे आस लामत जैन भारतीयेन पोनावा वेषार धंधा आठ दीवम् सुरी अपोरना आर वाण्या सुरी बोध राखेत आ शुल प्रसंगनी पूर्णाषुटि भमये श्री संघना विष्ट आगेवनो आपेक्षा प्रवचने नीवे मुजब छे.

मंदिना प्रसुभ श्री लेणीभाई गोडवती श्री अकुभाईनुं प्रवचन

पदम पूर्ण्य आचार्य भगवत श्री विजय कृष्णसूरीधरलु महाशक्त शाहेबनी प्रेस्वार्थी, अने ऐमनी निश्रामां भावनगरमां सटु प्रथमवार ताजेतरमां अंजन शक्ताका महोत्सव अपूर्व उद्घास अने आनंदभय वातावरखमां जिज्ञासे ते भद्रक हुं श्री सूक्त चांद वती तेजोशीशी आपणा उपकार कर्ती छे, ते माटे अनुमोदना कङ्गुं हुं.

परम पूर्ण्य आचार्य महाशक्त श्री विजयधरम्हुंरघरसूरीधरलु महाशक्त शाहेब, तेमज परम पू. आ. महाशक्ताकी विजयनिप्रभुसूरीधरलु महाशक्त सा. पशु आपणी विनंतीने भान आपी, पादीताल्लाथी आ प्रक्षांग माटे आस विहार करी महोत्सवने सट्टण भनावता माटे अथाक महेनत लक्ष्मि आपणा संघ उपर तेजोशीशी महाने उपकार कर्ती छे. ते भद्रक आपणे तेमनी अनुमोदना कर्ती शीओ तेवी ११ रीते प. पू. आ. महाशक्ताकी विजयकृष्णसूरीधरलु म. शाहेब केयो अत्रे यातुमीस रह्या हुता, तेअश्री पशु आपणी विनंतीने भान आपी आ भंगग प्रसंगे पदारी आपणे उपकृत कर्ती छे, ते भद्रक श्री संघ वती तेजोशी प्रत्ये अनुमोदनानी लागणी व्यक्त कङ्गुं छे.

आ महोत्सवना आयोजनथी भांडी तेवी पूर्णाषुटि सुरी नानामां नाना विगतथी लक्ष्मि अलिषेक अने अंजन शक्ताकानी विधी सुरी लेशोशी सतन चिंतीत रह्या अने ऐमनी आटवी अधी काणलु अने चीवट न डेत ते कृत्य आ महोत्सवने आटवी अपूर्व सट्टणा न आपवी डेत ते प. पू. आ. म. श्री विजयधरम्हुंरघरसूरीधरलु

क्र-(११)-क्र

म साहेबने तो आपणा संघ उपर अनड़क उपकार हे. आ महोत्सव सर्व प्रथमवार आपणा आंगणे उज्ज्वली शक्ति तेने थें। यश तेजोशीना अर्थात अने हीर्द दृष्टिने आभारी हे. अमहावाहारी पू. आ. म. श्री विजयनंदनसूरीयेशु महाराजे मुहुर्त काढी आम महोत्सवनी सदृष्टता भाए समय साकु समुदाय तेमज आधी समुदाये पेतानी रति इण्ठा आप्येज छे. तेणो सहु प्रत्येष पवु हु मारा वरी तेमज श्री सकण संघ वती अनुमोदना कडे छु.

अंजन शताक महोत्सवनी जाया भावनगर संघना 'इतिहासांमा सुवर्ण अक्षरे अंकशे ऐ महोत्सवनी राज्यात थर्त त्याए परम पू. आ. हेवशी विजयस्तुरसूरी-श्वरण महाराज साहेबना ७५-मा जन्मदिन उज्ज्वली प्रसंगे कहुँ हतुँ के. आ धर्मांत्मानी निश्रामां आपणे आवा अनेक महोत्सवे उज्ज्वला लाग्यशाणी थक्केचे अने पवु आजे हु मारी ऐ भारी ऐ लावना होहरापुँ छुँ के ५ पू. शुद्धेवना पूरुषे पवाये अने अधा आचार्य हेवोनी निश्रामां लांबिमां आपणा धार्मिक महोत्सव आवाज उड़ासमय वानावरणमां उज्ज्वला लाग्यशाणी थक्केचे तेवा आशिर्वाद, सर्व शुद्धेवोना आपणा उपर उतरे ऐज अक्षयथना.

◆ आभार ◆

आपणा महोत्सवना मुख्य दिवसे कठवाभाना अंध रभाववा भट्ट भावनगर नगर पालिकाना नगरपाल तथा अध्यगायेनो वरदोडा प्रसंग द्रौढीक व्यवस्थामां खाल संगवडा भाए सुप्री. साहेब होमगार्ड भाईचोने थेंथ प्रसिद्ध आपवा भाए हेनिक छापा सौराष्ट्र समाचार तथा लोडराजनो वरदोडा भाए खास दृक आपवा भाए नितिन द्वान्सपोर्ट लगेरेना ओसवाळ सुवक मंडण दृक शश्यगार तथा मायडी चुंदू सुनिधा भाए वर्धमान पी. शाह तथा मंडप सुचिधि भाए सुगुण नानालालनो इकेकट्टीक व्यवस्था भाए जैन धर्वेकट्टीक स्टोर अने श्री ज्यवंतीलाल मगनलाल शाह के नेचो पायामांथी सतत चिंतनपूर्वक फैक प्रसंगेने दीपावला तनतोड परिश्रम वेही ज्यवंत सदृष्टता प्राप्त कराववामां यशस्वी इण्ठा आपनार हुा. उपरांत पांजरापोलमांथी ऐक प्रतिभालु लाव्या तेनो नकैरा भावनगर संघ भाए न होय तेवा उंथ भावना भावनगर संघ भाए दर्शनी हे.

आ अंजन शताक महोत्सवनी लन्थ उज्ज्वलीमां पू. वृद्धियंद्रजु महाराजनो पुन्य पवाय अने भावनगर जैन संघनी पुन्याय संघतुँ अहोकाय के पू. आचार्य महाराजश्रीमानी अभिहिट अने उक्तुँ सावनाए ज्यवंत सदृष्टता अपारी हे. आ महोउपकार आपणे कहि विसरी शक्तीशुँ नही

(अनु १३ मे ४०)

८२ अने ईमारत

लेखक : अभरथं ह भावण शास्त्र

ओक ओक इटो सुक्ता-ईमारत अंधाय,

ओक ओक डग्गु इटो-डुंगर टोय पहांचाय,

जारतना महान वडाप्रथान पंडितकी जवाहरदाल नहेद् ए ओक भाषणमां अज्ञावेदङ्गे
इ” ओकहिन आप और हम गुरु लघेगे देशीन ए इट और पत्थर कायम रहेगे.

आपणा ईतिहासनी ईक्को एं इटने ईमारत दारा-आपणे मेजवी शक्की छीजे
जारतनी गौवन गायाच्यो. ए इटने ईमारत-चाचवी रही छे एस ए ऐहजर वर्षी
अडीभम उल्ली छे.

महान पुरुषां ईतिहासीं आत्माज्ञाये आ जगतना तज्ज्ञा उपर घेणाना तन,
मन, धननी महान शक्ति भावी प्रगते प्रेरणा भाटे कणा, कारीगरी, विजान युक्त कणा
इतिहासना भाविदी, भरुहो, भडो, शुद्धाच्यामां कणाना प्रदर्शने ईक्काच्यो जे न थु मेटा
जिनाक्को विगेद अनेक जनना विविध दिशामां करेता प्रवर्तनानीये ईमारतो साक्षी पुरी
रही छे अने जारतनी कणानु गौवन आपर्षव आदापी परी रह्ये छे (कमशः)

(१२ मा पानातुं चालु)

पू. आ म श्री विजयकृतुर्वर्ष्ण महाराजनो ७५ मे जन्महिन उत्सव भावनगरने
आंगणे आ महा उत्सव दर्शन्यत उन्नवना भाष्यशाळी बन्या. आ प्रमंगे २५००
३०० शुभेच्छाना संदेशा भज्य तेच्यो सौना. आलार भानीये छीजे. भीभानीना भीक्षा-
नेथी पू. आ. म श्री विजयनंदनसूरीविष्णुये पणु आशीर्वद पाठ्येक तेनी अनुमोदना
४३० छु. महावीर स्वामीनी जन्य रचना आस इशव करी उस्मानपुरा नैनसंघे आपणने
भाक्षी साधरमती कैन. संघ पणु आस रचनाच्यो भेक्की तेमनो आलार भानीये छीजे.
श्री शुनदास धर्मदासनी घेठी विप्रथ आपणेने उपयोगी सेवा आपी छे तेच्योनापणु अ.लार.

भारा साथीदारो कार्यवाही कमिटी व्यवस्थापक कमिटी तथा आस निमेक अंजन शक्काका
कमिटीना हरेक सक्षेप्याच्ये सतत हरेक कार्योमां उपयोगी सेवा आपी आपा. प्रमंगने सहृदय
भनावाक ईर्थदक्षना भतावी छे तेच्योरे केम लुकु? तेच्योना साथ अने सहकार्थी ज आ लगी-
रथ कार्य पार पठ्यु छे अने छेवेक्के साच्यो. आलार नैन समाजनो शांति अने शिस्त
पूर्वक अधार प्रसंगेत्ते हाजर रही तक्कीद वेहीने पणु. शांति जगवी भावनगर नैन
भमाजनी शान भढावी तेच्योना आस झाडी छीजे छेवे वडवा देससरक्षमां अवीधीकर
घण्या प्रबलमाणु हता धण्या वरनथी वीचाचण्या करता वेतुं अंजन पणु आपी गयु.
हवे आलार विधि श्री मनुकार्त शेठ करशे. ते पहेला शास्त्रीनगर नैन हडेसर माटेनी
भावना वडेकी तके आप मुहुर्नु करी विशाण जन्य लगावय आंधवानी भावना. छे.

फू-(१३)-फू

શ્રી જ્યોતિલાલ ભગનદાળ શાહનું વક્તવ્ય

પૂ. આચાર્ય મહારાજાની વિજય કષ્ટસર્વરિધ્રણ મહારાજ આહિ પૂ. આચાર્યને લગ્નનો તથા મુની મહારાજની નિદ્રામાં આપણે સૌંદ્રે મહામણીરથ કાર્ય અનુભવાકા મહોન્દસન નિર્વિઘ્ન ખણે સફળતાપૂર્વક પરિપૂર્ણ રીતે શાસનહેઠી હૃપાથી તેમજ પૂ. શ્રી વૃધ્બિધ્યદ્રણ મહારાજ પુનઃપ્રસાદી ભાવનગર મારે અહેક્ષાય છે.

અમે સંઘનું પ્રતિનિધિ મંડળ પૂ. આચાર્ય મહારાજનીને ગત ચાર્ટ્યુનાસ નટે દિનંતી કંચા દીખાઈ ગયા હતો ત્યારે તેઓશ્રીની ભાવના અંભનું કાર્ય ભાગે રથ્યે વિદ્યાલાં દોસાથી ભાવનગર આવયું કદાચ અશક્ય અને તેમ જાણુવા ભણના આપણે તેમની અંજનની ભાવનગર એવા તેથાં સાથે અમદાવાહ વિનંતી હતે દરીને ગયા—અને પૂ. આ. મ. શ્રી વિજય નંદપ્રકામસુરીશ્રીની ઇયર જાણે ભાવનગરના ચોમાસા મારે એ ચોમાસી—સાથે દોચો માસની શાખાની જોખાં પણ આવતનગરમાં કરાવી તેમ વિનંતી, કંચા તેઓશ્રી વિશાળ સમુદ્ર કંઈપી વિહાર કરી ભાવનગર પ્રચારાર સરદાર નગર શિખર અંધી અનન્દવિની પ્રતિષ્ઠા મહોન્દસ પૂ. શ્રીનિદ્રામાં ધોન્ધૂરમ પૂર્વક ઉત્ત્રયો અંજન શાદાકા મહોન્દસ મારે અથ વચ્ચે માસમાં ઉત્ત્રવાન મારે તેઓશ્રીની ભાવના હતી, પરંતુ ચોમાસાના વિવેશામાં દ્વાદ્શાર વિવસના મલા મળણ કાર્ય કર્યાની ચેકાદ વિવસ પણ દર્દી આવે તે આંદ્રો મહોન્દસના ધંધી મુશ્કેલીયો પડે અને આપણી ભાવના હતી કે વર્ષી ઝૂંધી ભાવનગરમાં ન ઉત્ત્રવિશે અંજન શાદાકા મહોન્દસન અનુભવ શાનદાર રીતે જૈન સમાજ અધીકર વિવિ નિદ્રાળા શકે મ રીતગાં શર્દી શકે તે રીતે ઉત્ત્રવાની હતી તે ભાવના પરિપૂર્ણ ન ચાચ એટલે ચોમાસાનો મોદ્દું રાખું ચેપે ભીનીનામાં આ મલા મહોન્દસ ઉત્ત્રવો—અને આપણે સો લેની શક્યા એન્નુદું સમયે આ સન્દ ઉત્ત્રવ ઉત્ત્રયો તેથી ભાવનગરમાં ફૈન સમાજમાં એક જોનિડાસિક હેઠિયમાન ઉત્સવ અની શકેયે અને પૂ. આચાર્ય મહારાજનીની આ ભાવના પરિપૂર્ણ થતા અમે સૌંદ્રે ખૂબજ આનંદે સતેપ થને...

પૂ. આચાર્ય મહારાજનીએ ચોમાસા દરમિયાન ધર્માનું ધાર્મિક કાર્યો તપ્યાંના સતત અંધેમાં તૈયારી હારમાણા વર્ષમાન તપ થકુ આંધ્રવાવાળાની વિશાળ સંખ્યા અને શાંખેની મહાત્મિયાની યાવાની પ્રેરણું ઉપરંત આપણે તાં જાતને ભંડાર હતો તેતું સંશોધનું મહારાજ કરા ખૂબજ પુરાળી તાખપની, ચિંદો, પ્રેરણો જુનો દત્તિલાલ શોધી પ્રદર્શન દ્વે જૈન સમાજ પાસે અસુખ અન્નાતું દર્શનીં કરાયું.

ભારત ભારતાં માન્યાર રહે તેરી વિશિષ્ટ રીતે મહાવીર સ્વભાવો ૨૫૦૦ મેં નિર્મિય કંચાયાનું ઉત્સવ ઉજવ્યા ધાર્મિક કાર્યોની અનુમોદના કરી ભીજ સંધોળે ભાર્ગ દર્શન દ્વે નવી કેડી અતાવા.

પૂ. આ. મ. શ્રી વિજય નંદસર્વરિધ્રણ મહારાજ સાહેમે આપણા દેણ પ્રસરોના સુદૂરીં આપોની સતત કાળજ રાખી તેમના આશીર્વાદ પાડી યોગ્ય ભાર્ગ દર્શન સલાહ સુચનો અર્પાં આપણી ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યા છે. તેરી અનુમોદના કરતા હર્ષ અનુભવું છું.

અગ્રવાન મહાવીર જનમ કલ્યાણક (દાસરાનો રણ- ગરબો)

પ્રગતી જગત્તાં જયેતિ,
પ્રગતી તીવ્રતાં જયેતિ,

જયવંતી જિન રાજની રે,
પ્રેમસ્વર્ગ ભગવાનની રે, પ્રગતી-શ્રેષ્ઠ-૧

- : ભાખી :-

ચૈત્ર ચુંચી તેરસ દીનો,
શાત્રવમનો આનંદ થયો,
હેવ હેવાંચો પથરીયા,
મેઢ શીખણ પર લઈ જઈ,
જનમ થતા જિનરાજનો,
ઉદ્ધિ થઈ સુખ જી પાત્તિ,
નીચાં કર નામ જૌત્રથી,
વધ જાતના સાથથી,
અંગોડીક વીરતા થડી,
પ્રિયાનાનંદન પર સહુ,
યૌવન વય પ્રભુ પાનીયા,
શહેરથાન વરસ કર્યો,
ઉપકર્ણ અનેક સદ્ગ્યા,
દેવળ જાત જયેતિ થઈ,
ખાર પર્ખ હા વીરની,
ગ્રીન વરસ નીચરી અને,
દીપીતસ્વા હીને પ્રભુ,
શુદ્ધદયા જરણુ વદ્યા,
ઝાંખગરદિ પા મતા,
મંગળમય હીન આજનો,
'અમૃ' જાહેર અહિંસા તણો,

જનમયા વીર કુમાર,
વત્યેરી જય જય કાર પ્રગતી-૨
મંગળ ઉત્સવ કાર,
જનમેત્સવ કરે આજ પ્રગતી-૩
સિદ્ધાર્થ રાજ જાંદાર,
તામ 'વર્ધમાન' કુમાર પ્રગતી-૪
વિજુતી રૂપ ભગવાન,
હીંયે શ્રી વર્ધમાન પ્રગતી-૫
કૃહે સૌ વીર કુમાર,
કરે પ્રેમ અપાર પ્રગતી-૬
પર એયા થશો હા નાર,
તજે રાન્ય શ્રી કાર પ્રગતી-૭
અદ્યાર તર્ફ જિનરાય,
ધાતી રમ હુર પાય પ્રગતી-૮
સમ વાતરણુ રચે હેવ,
વાણી સુણેણુ કરી સેવ પ્રગતી-૯
લુઝાબ્યા છલ અપાર;
ના મ્યા લંબનો પાર પ્રગતી-૧૦
બલિદાનો થયા બંધ;
હિંસાથી અચીયા અંધ પ્રગતી-૧૧
વીર જનમ ઉજવાય,
પ્રસરો જગતી આપ, પ્રગતી-૧૨

રચયિતા -

અમદયંદ માયણ શાહ

૫૫-(૧૫)-૫૫

No Reg. B.V.-37

(गया अंकधी चालु)   विश्वसूलये धर्म^०   (दाइरा)

मन डिसा छे माननी

मन डिसा बाया करे

बाया डिसा झोय

बाया करे छे तन

डिसा झाय भाया ताली

डिसा तन उर्वीतनी

दोल डिसा छे मौक्ष—११५

जुवीत डिसा कर्म—११६

स्थानिता : शाह अहुर्कुर उत्तराखण्ड.

(क्रमशः)

भावनगरमां पारमेश्वरी प्रमाण्या प्रदान करता।

मुमुक्षु कुमारिका अदायेन ता. ५-२-७५

मुमुक्षु कुमारिका गजरायेन ता. ५-२-७५

प्रधारक : ज्यतिशाल भगवत्ताल शाह, श्री कैन धर्म प्रशारक सभा-भावनगर.

मृदु : इतेचंद जीवीदास गांधी, श्री अद्योत्त्य प्रिन्टिंग प्रेस-भावनगर.

